

TUCHTCOMMISSIE BETAALD VOETBAL

KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het verloop van de procedure

Per e-mailbericht van 11 oktober jl. is de heer P. Bosz, hierna 'Bosz', ten laste gelegd dat hij zich na de wedstrijd PSV Eindhoven, hierna 'PSV', – Sparta Rotterdam van 5 oktober jl. schuldig heeft gemaakt aan artikel 19 van het Reglement Tuchtrechtspraak Betaald Voetbal, hierna RTBV', jo. Hoofdstuk IV sub g van de Gedragscode Officials Betaald Voetbal, hierna 'de Gedragscode'. Bosz zou zich volgens de aanklager schuldig hebben gemaakt aan het schaden van de belangen van de sectie betaald voetbal of de voetbalsport in het algemeen door op verbale en non-verbale wijze het in diskrediet brengen van de arbitrage onder andere door het maken van de volgende opmerkingen: *'Ik ben altijd wel boos op Makkellie', 'Ik vind het helemaal niks' en 'Had ik niet moeten doen, oh wat erg'.*

De aanklager betaald voetbal, hierna 'de aanklager', heeft via PSV aan Bosz een schikkingsvoorstel gedaan, inhoudende dat, gelet op de aard en de ernst van het strafbare feit, Bosz met ingang van 14 oktober jl. het recht wordt ontzegd de eerstvolgende dag waarop een competitie-, play-off- of bekerwedstrijd van de KNVB van het 1^e elftal van zijn club wordt gespeeld, als trainer/coach te fungeren of in welke vorm ook enige andere voetbalteam begeleidende functie te vervullen.

Dit schikkingsvoorstel is namens Bosz niet geaccepteerd waarna de zaak aan de tuchtcommissie betaald voetbal, hierna 'de tuchtcommissie', is voorgelegd.

De tuchtcommissie heeft in aanwezigheid van de aanklager de zaak mondeling behandeld op donderdag 17 oktober jl. Zij heeft bij die gelegenheid Bosz gehoord, bijgestaan door de heer. mr. R. Wortel, de gemachtigde van Bosz.

2. Standpunt en vordering van de aanklager

Toelichting op en handhaving van de Gedragscode

De Gedragscode bestaat volgens de aanklager al meer dan 20 jaar. De Algemene Vergadering Betaald Voetbal, hierna 'AVBV', heeft bij besluit van 3 juni 2002 het toezicht op de naleving van de Gedragscode aan de aanklager betaald voetbal opgedragen. In 2007 heeft het Bestuur Betaald Voetbal op verzoek van de AVBV vanwege toenemend ongewenst gedrag van met name trainers in het betaald voetbal besloten de Gedragscode te vernieuwen en opnieuw vast te stellen.

In december 2012 is als gevolg van een gewelddadig incident bij een amateurvoetbalvereniging in Almere een grensrechter overleden. Dat was de directe aanleiding voor alle bij het betaald voetbal betrokken partijen om onder het motto 'zonder respect geen voetbal' een handvest op te stellen. De partijen geven in het Handvest aan dat ze een gezamenlijke verantwoording hebben om de kernwaarden van het voetbal, waaronder 'respect', hoog in het vaandel te houden. Alle clubs zijn gevraagd de bestaande Gedragscode opnieuw te ondertekenen. In het Handvest staat, net zoals in de Gedragscode, een aantal specifieke overtredingen genoemd, waaronder het op verbale of non-verbale wijze in diskrediet brengen van de arbitrage.

De gedragscode is een lang bestaande regelgeving binnen de vereniging KNVB. Het is regelgeving die door de leden zelf, en dat zijn spelers, coaches, clubs en scheidsrechters, is opgesteld en waarvan het belang door de leden zelf en hun vertegenwoordigende organen uitdrukkelijk en herhaaldelijk is onderstreept.

De feiten en de bewijsmiddelen

De uitlatingen – en de houding – van Bosz tijdens het interview met een journalist van ESPN, hierna ‘het interview’, zoals deze in tenlastelegging zijn opgenomen worden door de aanklager als cynisch beschouwd. De boodschap in het interview is volgens de aanklager dat Bosz de heer Makkellie, hierna Makkellie, helemaal niks vindt en dat is volgens de aanklager ook zo door de media opgevat. Met deze boodschap speelt Bosz op de persoon. Deze aanval op de persoon van de scheidsrechter is zowel verbaal als non verbaal en heeft de arbitrage in diskrediet gebracht. Het ging na afloop van de wedstrijd en in alle commentaren daarop met name over de persoonlijke aanval van Bosz op Makkellie.

De bewijsmiddelen zijn volgens de aanklager het interview zelf, de klacht van de scheidsrechter voor zover die ziet op het interview op 5 oktober jl. en ook de schriftelijke reactie van PSV. Ook PSV vindt de uitlatingen en de manier waarop deze zijn gedaan niet passen binnen het betaald voetbal en de club meent dat de grens van een respectvolle omgang met elkaar is overschreden. De reactie van PSV naar de media geeft daar ook blijk van.

Op grond van de bewijsmiddelen kan het aan Bosz ten laste gelegde volgens de aanklager reglementair en overtuigend bewezen worden.

Strafmaatoverweging

Het interview heeft volgens de aanklager negatieve gevolgen voor Makkellie en het ondermijnt het gezag van de scheidsrechters in het voetbal in het algemeen. Zoals al eerder door de aanklager aangegeven, is het een repeterend fenomeen dat binnen het voetbal aandacht wordt gevraagd voor respectvol gedrag, ook richting scheidsrechters. De aanklager neemt daarom ook in overweging dat deze uitlatingen zijn gedaan in de “Week van de Scheidsrechter” waarbij in het amateurvoetbal scheidsrechters op de club in het zonnetje worden gezet. Volgens de aanklager geeft Bosz met zijn optreden juist in deze week niet het goede voorbeeld met zijn uitlatingen. Daarnaast heeft de aanklager in het nadeel van Bosz meegewogen dat hij, ondanks het verzoek van de aanklager, geen enkele verklaring heeft afgelegd voorafgaand aan de mondelinge behandeling van de zaak. De aanklager heeft daarnaast ook niet alleen in overweging genomen dat Bosz eerder tuchtrechtelijk is veroordeeld voor een soortgelijke overtreding, maar hij heeft, voor wat betreft de strafmaat, de ernst en aard van de overtreding ook vergeleken met een aantal andere soortgelijke tuchtzaken.

Alles overwegende handhaaft de aanklager daarom zijn strafeis zoals deze ook in het schikkingsvoorstel is opgenomen.

3. Verweer door of namens Bosz

Primair: niet-ontvankelijkheid van de aanklager

Volgens Bosz kan de aanklager op grond van artikel 10 RTBV een schikkingsvoorstel aanbieden. Op grond van Artikel 12 RTBV is de tuchtcommissie onder andere bevoegd om een zaak de in behandeling te nemen waarbij het desbetreffende lid het schikkingsvoorstel heeft afgewezen, hetgeen in deze tuchtzaak het geval is. In Artikel 14 lid 1 sub b onder i sub jo. artikel 38 a RTBV wordt bepaald dat, als een lid het schikkingsvoorstel van de aanklager niet accepteert, de behandeling van de zaak door de tuchtcommissie uiterlijk 14 werkdagen na ontvangst van een verweerschrift plaatsvindt, aldus Bosz.

Onderhavige procedure is volgens Bosz echter niet aanhangig gemaakt op grond van artikel 38 onder a RTBV. Dit artikel ziet namelijk op aantekeningen op het wedstrijdformulier naar aanleiding van een overtreding van een wedstrijdbepaling, bijvoorbeeld een gele of rode kaart. Dit is niet het geval daar het verweten gedrag op een televisie interview ná de wedstrijd ziet. De zaak is volgens Bosz formeel pas op 6 oktober jl. bij de aanklager terechtgekomen naar aanleiding van de door Makkellie en zijn assistenten ingediende klachten. Dit valt volgens Bosz onder de reikwijdte van artikel 38 onder d RTBV. Bosz heeft geen verzoek gehad voor het indienen van een verweerschrift waar dit wel had

moeten gebeuren op grond van het RTBV. In ieder geval wordt volgens Bosz dus een onjuiste termijn gehanteerd voor het behandelen van deze kwestie voor de tuchtcommissie. Dit zou op grond van art 14 lid 1 RTBV een termijn van 14 dagen moeten zijn na ontvangst van het verweerschrift. Daarnaast wordt op deze wijze de mogelijkheid ontnomen om schriftelijk verweer te voeren op de aanklacht, aldus Bosz.

Nu er overduidelijk door de aanklager op incorrecte wijze invulling wordt gegeven aan de procedurele vereisten, kan de tuchtcommissie niet anders dan besluiten dat de aanklager niet-ontvankelijk is en deze kwestie daarmee afdoen zonder verdere strafoplegging, aldus Bosz.

Voor zover de tuchtcommissie onverhoopt niet komt tot een niet-ontvankelijkheid van de aanklager, voert Bosz hierbij verweer tegen de inhoudelijke klacht jegens hem.

Het bestuur van de sectie betaald voetbal van de KNVB heeft voorafgaand aan het besluit van de aanklager om een onderzoek te starten en tot vervolging over te gaan al een oordeel gegeven over de kwestie. Bosz stelt dat bij monde van mevrouw Marianne van Leeuwen, directeur betaald voetbal bij de KNVB, telefonisch aan de directie van PSV aan de heer M. Brands is aangegeven dat ze de zaak betreuren, waarbij zij heeft aangegeven dat zij hetgeen Bosz verweten wordt, te licht vonden voor een tuchtprocedure. Zij heeft via een WhatsApp bericht aan de heer Brands nogmaals aangegeven dat zij niet verwacht had dat de kwestie een gevolg zou hebben c.q. zou leiden tot een tuchtrechtelijke aanklacht. Temeer nu volgens Bosz – mede op basis van het in de Gedragscode op pagina 1 bepaalde – de club de kwestie intern besproken en afgehandeld heeft. De kwestie is dus intern bij PSV afgehandeld en dit is publiekelijk aangegeven door de heer Brands en daarmee zou de kous af moeten zijn. PSV en Bosz zouden daarbij moeten mogen vertrouwen op de hiervoor genoemde uitlatingen van de voorzitter bestuur betaald voetbal van de KNVB.

Hoewel de aanklager autonoom is, moet hij zich volgens Bosz niet later sturen door de emotie van derden richting hem en moet hij tuchtrechtelijke normen op consequente wijze beoordelen en toepassen. Bosz verzoekt de tuchtcommissie deze bovengenoemde feiten mee te wegen in de beoordeling.

Tuchtrechtelijk verwijt

Bosz betwist uitdrukkelijk zich schuldig te hebben gemaakt aan het hetgeen hem ten laste is gelegd. Bosz heeft, zoals de aanklager zelf al aangeeft, het recht om kritiek te uiten op beslissingen van de scheidsrechter. De gestelde overtreding van de Gedragscode en het wegen van feiten door de tuchtcommissie kan enkel zien op het interview.

Bosz wordt in het interview geconfronteerd met het feit dat er een moment was dat hij heel boos was op Makkellie waarbij hem wordt gevraagd of hij dacht dat hét een penaltymoment was. Bosz antwoordt hierop het volgende; *“Ik ben altijd wel boos op Makkellie, maar dat ligt meer aan mij misschien”*. Bosz geeft hier dus expliciet aan dat zijn gedrag zijn probleem is en niet dat van Makkellie. Hij steekt dus de hand in eigen boezem. Vervolgens zegt Bosz op de volgende vraag van de journalist:

“Ik vind het helemaal niks”, “Ik denk als je dat beeld terug ziet, hoe duidelijk moet het zijn. Of moet hij gaan liggen? Is dat het? Dat je wilt dat spelers gaan liggen? Dus dit was denk ik een hele duidelijke.”

Overduidelijk gaat het hier Bosz enkel om de beoordeling van het penalty-moment. De kwestie had niets met de persoon Makkellie te maken. De journalist probeert Bosz nog te verleiden tot een uitspraak over de persoon Makkellie, maar Bosz gaat hier juist niet in mee en verwijst specifiek naar het penalty-moment en zijn kritiek op die beslissing.

Bosz geeft vervolgens toe dat hij niet zo had moeten reageren richt de scheidsrechter en accepteert dat hij hiervoor een gele kaart krijgt. De reactie heeft dus volgens Bosz werkelijk niets te maken met

disrespect jegens de scheidsrechter en het in diskrediet brengen van Makkellie was op geen enkele wijze de bedoeling van Bosz noch het daadwerkelijke gevolg van zijn reactie.

Tenslotte is voor het vaststellen van een overtreding op grond van artikel 19 RTBV opzet of schuld, vereist in de zin dat er wel enige bewustzijn aanwezig moet zijn ter zake het intreden van een bepaald gevolg. Nu Bosz helemaal niet als doel had om Makkellie persoonlijk aan te vallen of om hem of het hele scheidsrechterskorps in diskrediet te brengen, maar simpel en enkel zijn mening geeft over de specifieke beoordeling van het penaltymoment door deze specifieke scheidsrechter, kan er al geen sprake zijn van een tuchtrechtelijk verwijt.

Bosz verzoekt de tuchtcommissie dan ook om hem op grond van het bovenstaande vrij te spreken.

Strafmaat

Hoewel Bosz meent dat hij geen norm heeft overtreden en vrijspraak of een niet-ontvankelijkheid de enige logische uitkomst zou zijn, wil Bosz kort een punt maken van een mogelijke strafmaat.

Bosz heeft weliswaar geen blanco strafblad, maar er is geen sprake van een trend in gelijksoortig handelen en daarmee een kans op recidive. Zoals gezegd is de ophef over deze kwestie Bosz niet in de koude kleren gaan zitten. Bosz wordt al twee weken geconfronteerd met de zaak en voelt zich veel minder vrij om te spreken voor de camera en tijdens persconferenties. Voorts heeft de aanklager volgens Bosz het nagelaten om de proportionaliteit en noodzakelijkheid van de voorgestelde sanctie te wegen. Zoals gezegd, is Bosz niet eerder vervolgd voor dergelijke uitlatingen noch zijn er uitspraken van de tuchtcommissie terug te vinden waarbij coaches worden gesanctioneerd voor gelijksoortige uitlatingen in de media.

Voor zover de tuchtcommissie al tot een ontvankelijkheid van de aanklager én een veroordeling komt, dan verzoekt Bosz rekening te houden met alle door Bosz naar voren gebracht feiten en omstandigheden.

Conclusie

Gezien hetgeen namens Bosz naar voren is gebracht kan de tuchtcommissie niet tot een andere conclusie komen dan een niet-ontvankelijkheid nu procedurele vereisten niet in acht zijn genomen, dan wel komen tot een vrijspraak nu op geen enkele wijze hetgeen aan Bosz ten laste is gelegd overtuigd bewezen kan worden.

4. Aanvullende reacties

Aanvullende reactie van de aanklager

Ten aanzien van het niet-ontvankelijkheidsverweer, stelt de aanklager onder andere dat de zaak is aanhangig gemaakt naar aanleiding van de door de aanklager ontvangen klachten, maar ook ambtshalve op basis van het door Bosz gegeven interview. In het door de aanklager opgestarte vooronderzoek is door de aanklager om een verweer verzocht. Alleen door PSV is een standpunt gegeven en er is geen reactie vanuit Bosz ontvangen. Bovendien, als de tuchtcommissie van mening zou zijn, dat wel sprake zou zijn van een vormfout, dan zou dit volgens de aanklager niet moeten leiden tot een niet-ontvankelijkheid van de aanklager nu het niet eerder gevoerde verweer tijdens de zitting in alle omvang gevoerd is en kan worden. Met betrekking tot de contacten tussen de directeur betaald voetbal, stelt de aanklager dat – los van het feit dat deze contacten niet zijn onderbouwd door Bosz – hij niet weet waar de verwachtingen van PSV op gebaseerd zijn. Bovendien heeft de directeur betaald voetbal geen beslissingsbevoegdheid op het wel of niet instellen van een tuchtrechtelijke vervolging aan de zijde van de aanklager.

Met betrekking tot het bewijsverweer aan de zijde van Bosz, handhaaft de aanklager zijn standpunt en geeft hij aan dat Bosz zelf de naam van 'Makkellie' heeft genoemd. Daardoor heeft Bosz het op de persoon gespeeld en dat maakt Bosz tuchtrechtelijk verwijtbaar. Volgens de aanklager heeft PSV het

ook op deze wijze geïnterpreteerd nu PSV zelf een statement naar buiten heeft gebracht waarin met zoveel worden de uitlatingen van Bosz niet worden gesteund. Ten aanzien van het ontbreken van schuld en opzet, stelt de aanklager dat Bosz in dit geval willens en wetens – en dus met opzet – heeft gehandeld door – nogmaals – het op de man te spelen en Makkellie in diskrediet te brengen.

Aanvullende reactie namens en van Bosz

Ten aanzien van het niet-ontvankelijkheidsverweer en de reactie van de aanklager hierop, handhaaft Bosz zijn standpunten en geeft daarbij aan dat procedures gevolgd moeten worden zoals ze zijn opgeschreven.

Bosz blijft van mening dat hij niets verkeerd heeft gezegd of gedaan en daarom heeft Bosz zich niet verweerd tegen het tuchtrechtelijk verwijt. Hoe Bosz overkomt in het interview en hoe dit wordt opgevat, is volgens Bosz puur subjectief en daar kan hij zich niet tegen verweren. Hij herhaalt daarbij dat hij niets verkeerd heeft gezegd, omdat hij in het interview juist weg wilde blijven van het 'penaltymoment', omdat hij wist dat hij hoog in de emotie zat. Met betrekking tot het noemen van de naam van Makkellie, stelt Bosz dat hij deze naam noemde omdat de journalist een vraag stelde waarin hij naar Makkellie refereerde. Het is dus volgens Bosz niet zo dat hij uit zichzelf ineens over Makkellie begon.

Ook met betrekking tot het tuchtrechtelijk verwijt aan het adres van Bosz, handhaaft Bosz zijn inhoudelijk standpunt. Bosz geeft hierbij aan dat het tuchtrecht normerend van aard is en dat er niet allerlei zaken erbij gehaald moeten worden. Voor Bosz is er geen enkele reden geweest om Makkellie in diskrediet te brengen. Het ging Bosz niet om Makkellie, maar om het penaltymoment hetgeen hem in tuchtrechtelijke zin niet verwijtbaar maakt.

5. Bewezenverklaring

De tuchtcommissie acht het aan Bosz ten laste gelegde bewezen. De bewezenverklaring steunt op de navolgende bewijsmiddelen:

- De schriftelijke verklaringen van de scheidsrechter, de heer D. Makkellie, en de assistent-scheidsrechter, de heren J. de Vries en H. Steegstra;
- De door de heer E. Stewart, directeur voetbalzaken, namens PSV opgestelde schriftelijke verklaring;
- De tv-beelden van ESPN.

6. Het oordeel van de tuchtcommissie

Ontvankelijkheid van de aanklager

Ten aanzien van het niet-ontvankelijkheidsverweer van Bosz dat door de aanklager op incorrecte wijze invulling is gegeven aan de door Bosz genoemde procedurele vereisten, overweegt de tuchtcommissie als volgt. Zoals terecht door Bosz gesteld, wordt in artikel 14 lid 1 RTBV de procedure bepaald nadat een schikkingsvoorstel is afgewezen en stelt Bosz terecht geen verzoek te hebben gehad voor het indienen van een verweerschrift waar dit wel had moeten gebeuren op grond van het RTBV.

Echter, in artikel 14 lid 2 RTBV is ook bepaald dat de tuchtcommissie van artikel 14 lid 1 RTBV kan afwijken, indien daarvoor naar haar oordeel, aanleiding bestaat. Dat is naar het oordeel van de tuchtcommissie het geval. De tuchtcommissie overweegt daartoe namelijk dat Bosz door middel van het schrijven van de aanklager van 8 oktober jl. in het kader van een vooronderzoek is geïnformeerd over de klachten van de scheidsrechter en de assistent-scheidsrechters. Daarnaast is hem – én PSV – de mogelijkheid geboden om een schriftelijke reactie hierop te geven.

Op basis van deze feitelijke omstandigheden is er naar het oordeel van de tuchtcommissie voldoende grond om af te wijken van de vereisten van artikel 14 lid 1 sub b en verklaart de aanklager daarom ontvankelijk.

Tuchtrechtelijke verwijt in de zin van de Gedragscode

Aan Bosz is laste gelegd dat hij zich na de wedstrijd PSV – Sparta Rotterdam van 5 oktober jl. schuldig heeft gemaakt aan artikel 19 van het RTBV jo. Hoofdstuk IV sub g van de Gedragscode, namelijk het schaden van de belangen van de sectie betaald voetbal of de voetbalsport in het algemeen door op verbale en non-verbale wijze het in diskrediet brengen van de arbitrage onder andere door het maken van de volgende opmerkingen: *'Ik ben altijd wel boos op Makkellie', 'Ik vind het helemaal niks' en 'Had ik niet moeten doen, oh wat erg'.*

De tuchtcommissie oordeelt dat Bosz zich schuldig heeft gemaakt aan de tenlastelegging en overweegt hieromtrent het navolgende.

Door Bosz is eerst aan de tuchtcommissie met betrekking tot het tuchtrechtelijk verwijt verzocht om in haar oordeel mee te laten wegen dat aan de kant van Bosz door de directeur betaald voetbal het vertrouwen is gewekt dat door de aanklager geen tuchtzaak zou worden gestart. Met de aanklager is de tuchtcommissie van oordeel dat, hoewel de tuchtcommissie kan begrijpen dat op basis van inhoud van het contact tussen PSV en de directeur betaald voetbal enige verwachtingen geschept zouden kunnen zijn, de beslissingsbevoegdheid om over te gaan tot een tuchtrechtelijke vervolging op grond van artikel 10 RTBV geheel en alleen bij de aanklager – als onafhankelijk orgaan van de KNVB – ligt en dus niet bij de directeur betaald voetbal.

De uitslatingen van Bosz

Op basis van de beelden in het dossier volgt de tuchtcommissie de aanklager in zijn standpunt dat de boodschap in het door Bosz gegeven interview niets te maken heeft met het betreffende penaltymoment, maar meer met het optreden van Makkellie. Hoewel inderdaad in de eerste vraag van de journalist de naam 'Makkellie' wordt genoemd en Bosz vervolgens deze naam ook noemt, oordeelt de tuchtcommissie dat de wijze waarop Bosz dit vervolgens – in zijn beantwoording – doet, in strijd is met Hoofdstuk IV sub g uit de Gedragscode. Immers, in deze Gedragscode – de regelgeving die door de leden van de KNVB zelf, en dat van zijn spelers, coaches, clubs en scheidsrechters is opgesteld – is bepaald dat het schaden van de belangen van de sectie betaald voetbal of de voetbalsport in het algemeen door het op verbale en non-verbale wijze in diskrediet brengen van de arbitrage, tuchtrechtelijk verwijtbaar kan zijn.

Zoals terecht door de aanklager is gesteld en zoals naar het oordeel van de tuchtcommissie uit de beelden blijken, zijn de uitslatingen van Bosz gericht op de persoon van de scheidsrechter en heeft Bosz dit – zoals hij dit op zitting zelf ook heeft erkend – op een cynische – en dus op een non-verbale – wijze getoond. De tuchtcommissie wordt in haar oordeel bevestigd nu tijdens de mondelinge behandeling van de tuchtzaak door Bosz zelf is erkend dat hij weliswaar nimmer de intentie of de bedoeling heeft gehad om de scheidsrechter in diskrediet te brengen, maar kon hij het zich voorstellen dat Makkellie deze uitslatingen als negatief en kwetsend heeft kunnen ervaren. Hoewel, zoals door Bosz terecht gesteld, het tuchtrecht een normerend karakter heeft, acht de tuchtcommissie voor de tuchtrechtelijke beoordeling van het verweten feit in dat kader niet alleen relevant hoe Bosz de uitslatingen heeft bedoeld en met welke intenties hij de uitslatingen heeft gedaan, maar neemt de tuchtcommissie ook in mee in haar beoordeling hoe de ontvanger, in dit geval Makkellie, deze uitslatingen heeft ontvangen. Uit het dossier en dat met name uit de inhoud van de door Makkellie ingediende klacht tegen Bosz kan worden vastgesteld dat de door Bosz gedane uitslatingen Makkellie in diskrediet hebben gebracht, hetgeen naar het oordeel van de tuchtcommissie in tuchtrechtelijke zin aan Bosz is toe te rekenen.

Daarnaast en tot slot neemt de tuchtcommissie in haar overweging mee dat ook PSV – ná een gesprek met Bosz – in een schriftelijke statement heeft verklaard dat de uitslatingen van Bosz niet passen bij PSV

en binnen het betaald voetbal in het algemeen. Hoewel deze verklaring niet door Bosz, maar door PSV is opgesteld wordt de tuchtcommissie door de inhoud van deze verklaring mede bevestigd in haar tuchtrechtelijk oordeel.

Strafmaatmotivering

Bij de strafoplegging houdt de tuchtcommissie rekening met alle feiten en omstandigheden waaronder het ten laste gelegde is begaan, de strafkaart van Bosz en met hetgeen ter zitting naar voren is gekomen. De tuchtcommissie volgt de aanklager niet in zijn standpunt dat, nu de uitlatingen zijn gedaan in de 'Week van de Scheidsrechter' en het feit dat Bosz geen verweer heeft ingediend, als strafverzwarend moeten worden meegewogen. Hoewel de tuchtcommissie erkent dat de uitlatingen van Bosz geen goede reclame is voor voornoemde week, vindt de tuchtcommissie het – in tuchtrechtelijke zin – een stap te ver om dit in de strafoplegging in het nadeel van Bosz mee te laten wegen. Dit geldt ook voor het feit dat Bosz geen verweer heeft gevoerd tot aan de zitting. Bosz heeft naar het oordeel van de tuchtcommissie tijdens de zitting gemotiveerd aangegeven waarom hij tot aan de zitting geen verklaring heeft afgelegd of verweer heeft gevoerd en daarom zal de tuchtcommissie dit niet in het nadeel van Bosz meewegen.

De tuchtcommissie overweegt wel in het voordeel van Bosz dat hij, zoals terecht door de aanklager en Bosz zelf is aangegeven, geen beledigende woorden heeft gebruikt. Met betrekking tot de door de aanklager vergelijking met andere uitlatingen, waarin wél beledigende uitlatingen zijn gedaan, stelt de tuchtcommissie dat die inhoudelijk verschillen met de uitlatingen van Bosz. Het is dan ook dat tuchtcommissie met name op basis van de door Bosz gebruikte bewoordingen – de aard en ernst daarvan – een voorwaardelijke straf passend en geboden acht.

De tuchtcommissie oordeelt alles afwegende dat Bosz zich schuldig heeft gemaakt aan het ten laste gelegde en komt daarom tot de volgende beslissing.

7. De beslissing

Bewezen wordt verklaard hetgeen onder 5. is vermeld. Het bewezenverklaarde is strafbaar en Bosz is met betrekking tot de overtreding strafbaar.

Bosz wordt met ingang van 17 oktober 2024 het recht ontzegd de eerstvolgende dag waarop een competitie-, play-off- of bekerwedstrijd van de KNVB van het 1^e elftal van zijn club wordt gespeeld als trainer/coach te fungeren of in welke vorm, zo ook enige andere voetbalteam begeleidende functie te begeleiden, geheel voorwaardelijk met een proeftijd van 2 (twee) jaar.

De kosten van de mondelinge behandeling worden ten laste gebracht van PSV.

Aldus beslist op donderdag 17 oktober jl. door de heer mr. D. A. van Steenbeek, voorzitter, de heer R. Stolte en de heer F. M. L. van den Elzen, leden, bijgestaan door de heer mr. M. Faouzi, secretaris.